

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2014/2015**

**Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA. Aleš Zapletal

Název práce: Podzim jara

Slovní hodnocení:

Tvůrčí cesta Aleše Zapletala vedla během jeho studia mnohými oklikami a v poměrně dynamickém tempu. Musím se proto přiznat, že pokud jde o jeho diplomovou práci, od začátku jsem očekával nikoliv monotematický, obsahově a formálně sebevědomý soubor, ale spíše skromnější experiment bez záruky. Jeho diplomová práce proto není zamýšlena ani realizována jako celek, který by navazoval a zhodnocoval předchozí práci, což považuji za výhodu. Zapletal se naopak ostře vymezuje vůči období, kdy se věnoval literatuře, ilustraci nebo instalacím. Současnou ambicí je podle jeho slov vyzkoušet si idealistický způsob zobrazení, jenž přehodnocuje realistickou koncepci, aby se mohl intenzivněji oddat metafyzické rovině obrazu.

Tato diplomová práce představuje poměrně radikální selekci z několika naznačených směrů vedoucí od lhostejnosti k modernistické tradici i k perspektivní malbě obecně až k poctě ke konkrétním tvůrcům uvažujícím podobným způsobem (Rousseau, Lhoták ad.) Zapletal se v duchu zmíněného malířského myšlení oddal věci a pokusil se jít s odhodláním samouka novou cestou. Jako malíř se spoléhá především na naivně stylizovanou kresbu, na poněkud střízlivou a zároveň líbeznou malířskou stopu, rovněž na maximální kompoziční přehlednost obrazu a jeho motivu. Jazyk malby uvádí existenci všech zachycených věcí v jemném, nekонтрастním až freskovitém spektru.

Diplomová práce je vědomě rozdělena do několika tematických, žánrově snadno identifikovatelných malířských cyklů – zátiší, pohledy do interiérů a snové figurální výjevy.

Figurální obrazy se silným sociálním nábojem představují hierarchizovaný stav věcí a zároveň bizarní svět naruby. Ekonomická síla tu spočívá na ramenou nepraktických podivínů nebo příslušnicích subkultur. V těchto obrazech Zapletal sleduje absurdní a humornou hru s protiklady. Na zátiších a interiérech Zapletala zřejmě přitahuje skutečnost, že nad nimi má kontrolu. Vše tu existuje jen pro pozorovatele – nehybné, připravené a na svém místě. Opuštěné pokoje, nábytek i rozložené ovoce se zeleninou jsou zachyceny s věrohodnou naivitou bez obvyklého důrazu na materiální povahu předmětů. Jako index materiality a objektivitu tu slouží měřicí nástroje, jež jsou samy poslušně a podle pravidel naaranžovány v prostoru. Zapletal snad ironicky naznačuje, že bychom se v tomto případě neměli snažit ničemu porozumět pouze racionálně.

Aleš Zapletal svoji práci zastřešil příznačným názvem Podzim jara, neboť vším tu prostupuje jakási agresivní melancholie, unavená naděje nebo marná touha spojit

přítomnost a minulost. Ve všech jeho obrazech nacházíme snovou realitu unikající našemu chápání a zároveň jakýsi obłudně poklidný řád.

Tuto diplomovou práci hodnotím vzhledem k výše uvedeným kvalitám jako výbornou

otázka k rozpravě: Popište nebo evokujte jeden Váš oblíbený obraz Kamila Lhotáka.

Závěrečné hodnocení: výborně

Návrh klasifikace: výborně

Posudek vypracoval: MgA. Michal Pěchouček

Datum: 10.5.2015